

● الامالی / کلام و اعتقادات / عربی

amālī-ye dīzajī

دیزجی زنجانی، اسمعیل بن ابراهیم، ۱۳۰۹-۱۳۷۸ قمری

dīzajī zanjānī, esmā'īl ebn-e ebrāhīm (1892-1959)

هنگام فراغت که مؤلف به مطالعه کتب می پرداخت مطالبی از تاریخ و وقایع و بعضی از مناقب اهل بیت (ع) را در این مجموعه بدون ترتیب مخصوص گرد آورده و پاره‌ای از حوادث روزگار مؤلف در این جنگ شایان ملاحظه است. تاریخ نگارش فهرست دفتر دوم ۱۰ ذیحجه ۱۳۶۷ می باشد.

چاپ: به کوشش حسین متغیری، در میراث اسلامی ایران، دفتر نهم، «فوائد رضویه یا مسافرت ارض اقدس خراسان»، ۱۳۷۷ ش

۱. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۰۱۳۸
جزء اول؛ خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ جلد: مقوایی عطف گالینگور قهومایی، ۱۴۹ گ، مختلف السطر، اندازه: [۱۰۱-۲۶] سم [ف: ۱۸۵×۱۲]

۲. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۰۱۳۹
جزء دوم؛ خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ جلد: مقوایی عطف گالینگور قهومایی، ۱۳۲ گ، مختلف السطر، اندازه: [۱۰۲-۲۶] سم [ف: ۱۸۵×۱۲]

«امالی سید مرتضی» غرر الفرائد (الفوائد) و درر القلائد

● امالی سید هو تصنی (منتخب) / گوناگون / عربی
amālī-ye seyyed-e morteza (mn.)

عاملی، حسن بن علی، ق ۱۱ قمری
‘āmelī, hasan ebn-e ‘alī (- 17c)
وابسته به: غرر الفرائد (الفوائد) و درر القلائد = امالی سید مرتضی = الغرر والدرر؛ علم الهدی، علی بن حسین (۴۳۶-۳۵۵) منتخباتی است بدون تصرف از کتاب «غرر الفرائد-امالی المرتضی»

قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۸۱۷/۶
آغاز: هذا ما انتجه من الجزء الاول من كتاب الدرر والغرر للسيد الجليل عمدة السادة الاشراف؛ انجام: وهذا أيضاً حكم هو الله تعالى المتفرد به دون سائر القادرين والله أعلم بما أراد خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۰۷۱، از برگ ۴۱۷ تا ۴۲۸ دارای مطلب متفرق طبی و ادبی می باشد؛ مهر: «عبدة الراجي نور محمد» (یعنی)، جلد: تیماج سبز، ۶۹ گ (۳۴۸-۴۱۷)، اندازه: [۱۷-۳] سم [ف: ۱۸۵×۲۵]

✓ ● امالی الشارحة لمفردات الفاتحة / حدیث / عربی
al-amālī-š ūrūdhā li-mufradāt-il fātiḥā

غير همانند:

۱. تهران؛ داشکوه؛ شماره نسخه: ۷۱۲۱/۱

گویا از دشتکی، فلسفی است در چندین بند و نخستین آن مورخ ۹۴۸ جمادی الثاني و بازبین آن مورخ ۲۰ ربیع الاول در آن تاریخ ۹۳۹ و ۹۳۴ هم دیده می شود؛ خط: نستعلیق چلیا، بی کا، تا: قرن ۱۰؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج سبز لایی، ۵۱ گ (۱۰۲-۵۲)، ۲۹-۲۵ سطر [۹/۵×۱۶]، قطع: ربیعی، اندازه: [۴۶۰-۱۶] سم [ف: ۲۲×۱۳/۵]

۲. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۲۹۱۹/۱۰

یادداشت‌های فلسفی است و تاریخ روزانه دارد، و از پنج شنبه ۲۵ شوال ۱۰۱۰ ق در روستاهای فسای شیراز آغاز می شود و تاریخ‌های پیش و پس از آن نیز در آن نیز دیده می شود مانند ۹۴۶ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۶ و ۱۰۱۴ و ۱۰۰۹ ق؛ بی تا؛ ۱۲ گ (۳۳-۴۴) [۱۸۹-۳] [۱۸۹-۴]

● امالی ابن بشران = فوائد ابن بشران / حدیث / عربی
amālī-ye ebn-e bašrān = favā'ed-e ebn-e bašrān

ابن بشران، علی بن محمد، ۴۱۵ قمری

ebn-e bašrān, ‘alī ebn-e mohammad (- 1025) نام رساله و مؤلف آن، در صفحه عنوان نسخه حاضر چنین ثبت گردیده است: «فيه أحاديث من الجزء الثاني من أمالی أبي الحسين على ابن محمد بن عبدالله بن بشران عن شیوخه وحمة الله عليهم، روایة ابی عبدالله القاسم بن احمد بن احمد بن احمد بن محمود الثقفی الاصبھانی عنه...»

[الأعلام ۳۲۷/۴؛ تاریخ نگارش‌های عربی ۳۴۳/۱؛ دایرة المعارف بزرگ اسلامی ۱۱۲/۳؛ الفهرس الشامل، الحديث النبوی و علومه ۱۲۱۳/۲ و ۱۷۷۶/۳؛ فهرست المخطوطات، فؤاد سید ۱۹۰/۲]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۱۷۳/۴

آغاز: بسم الله. صلى الله على سيدنا و مولانا محمد و على آلله و سلم تسلیماً أتنا الشیخة الصالحة أم الخیر ثمرة بنت؛ انجام: آخر الأحادیث المجردة من الجزء الثاني من أمالی ابن بشران و الحمد لله نسخه اصل: کتابخانه اسکریال، مادرید ش ۱۸۰۰، خط: مغربی، کا: یحیی بن ابی طالب، تا: یک شنبه ۲۶ جمادی الثاني ۷۰۹، ۳ ص [۴۵-۴۳]، ۲۱ سطر [عکسی ف: ۳۸۳-۳]

«امالی ابن حاچب» الامالی التحویة علی المفضل الزمخشري
«الامالی (ترجمه)» مجالس المنتخین و تذكرة العارفین

● امالی دیزجی / متفرقه / فارسی

فرستگان: نسخه های خطی ایران (قشای)، جلد چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۰/۲۰۱۲